

İslamafobi: Bir Batı Anksiyetesi

Necip Fazıl tarafından yazıldı.

Salı, 27 Ocak 2015 14:27 - Son Güncelleme Perşembe, 14 Nisan 2022 12:12

İslamafobi 1997 Runnymede Vakfı raporunda “İslam’a yönelik düşmanlık ve dolayısıyla Müslümanların tamamından ya da çoğundan korkmak ya da hoşnutsuzluk göstermek” şeklinde tanımlanmıştır.

İslamafobi, aslında, Hristiyan dünyanın genel şiddet tavrına dair uzun inkâr tarihinin psikolojik tezahürü ve özellikle "fobi" kavramını İslama ekleyerek bilimsel ve evrensel bir **"algı operasyonu"** dur

Bilindiği gibi, Batı İslam ve Müslümanlar konusunda hiçbir zaman objektif davranmadı.

Öyle ki Ortaçağ boyunca kullanılan ansiklopedilerde bile İslam ve Müslümanlara kin kusmaya devam etti.

Örneğin, *Speculum Maius* adlı Orta çağın en etkili Avrupa ansiklopedisinin yazarı Vincent de Beauvais (ö.1264) Hz. Peygamberi **"insanları kendi inancına 'kılıç, kuvvet ve imha yoluyla' çevirmiş biri,"** İslam'ı da, **"kılıç ve müptezellik dini"** olarak tasvir etmektedir.

Şunun iyi bilinmesi gerekiyor.

Batı'nın İslama/Müslümanlara yönelik düşmanlığı 11 Eylül 2001'de başlayan bir olay değil.

Bu düşmanlığın öncesine dair tarihte bol miktarda örnek mevcut.

Aslında İslamın/Müslümanların Hristiyanlar için **yeni bir dini-siyasi düşman haline gelmesi;**

İslamafobi: Bir Batı Anksiyetesi

Necip Fazıl tarafından yazıldı.

Salı, 27 Ocak 2015 14:27 - Son Güncelleme Perşembe, 14 Nisan 2022 12:12

Bizans kontrolünde bulunagelen Orta Doğu ve Kuzey Afrika'nın büyük kısmının Miladi yedinci ve sekizinci yüzyıllarda İslam hakimiyeti altına girmesiyle söz konusu olmuştur.

İlginç olan başka bir husus ise birbirleriyle onlarca yıl süren savaflara tutuşmuş olan Batı dünyasını Avrupa ismi altında toplayan yegane unsur da İslam ve Müslümanlardır.

Örneğin, 732'de gerçekleşen ve Hristiyanların "işgalci" olarak gördükleri Müslümanları yendiği Poitiers harbi, Avrupa tarihi açısından önemlidir. Zira sekizinci yüzyılda yaşayan Isadore Pacensis adlı

b

ir papaz, Müslüman ordularını yenen Hristiyanların yeni kimliğini ilk olarak *Europenses*

(Avrupalılar) olarak dile getirmiştir. Daha sonra bu deyim yaygın olarak kullanılmaya başlamıştır.

İslam'ın "kılıç dini" olduğu düşüncesi, somut tarihsel olaylar nedeniyle, mesela, Müslüman Türklerin bin yıl boyunca doğu Hristiyan dünyasının merkezi olmuş İstanbul'u 1453 yılında fethetmesiyle teşekkül ettiği düşünülebilir. Bilindiği gibi Müslüman Türk orduları Avrupa içlerine doğru ilerlemeye devam etmiş ve 1683 yılında Viyana'nın başarısızlıkla sonuçlanan muhasarasına kadar bu durum devam etmiştir.

Bütün bu tarihsel olayların ardında bıraktığı tek izdüşüm vardır o da ölesiye korkudur.

"Kılıç dini" ve "öteki düşman" olarak tanıtılan İslam, hem Hristiyan dünyanın hem de çağdaş Batının kolektif kültürel şuur-altında derinlemesine yer etmiş görünmektedir. Sonuç olarak da Müslümanlar yüzyıllar boyunca Avrupalıların şuurunda '**uzak diyarların düşmanları**' olarak kalmıştır.

Bundan sonra İslam; Batı medeniyeti ve değerlerine yönelik küresel bir tehdit olarak algılanmıştır. Nitekim, "kılıç dini," "bizatihi şiddet dini" ve "şiddet peygamberi" gibi Ortaçağ döneminden kalma İslam ve Son Peygamber nitelemeleri; çağdaş kitle medyasının söylem listesinde tedavül edip durmaktadır.

İslam; Batıda hala akıl dışı, anti-modern, katı ve radikal bir inanç ve eylem düzeni olarak tasvir

ediliyor.

Bu imgeler, on dokuzuncu yüzyıl Avrupa tablolarında güçlü bir şekilde tasvir edilmişti. Geri, tensel, çökmeye yüz tutmuş ve ölmekte olan bir medeniyet olarak İslam imgesi; televizyon görüntüleri, Hollywood filmleri ve kitle medyası haberleri aracılığıyla popüler kültürde yerini aldı. Bu gelişmede bir 'Öteki inşası' görebilmekteyiz.

Yirminci yüzyılın ikinci yarısında, İslama/Müslümanlara karşı süregiden düşmanlık bir fobi boyutuna intikal etti. Bu fobiyi *İslamafobi* haline getiren bir niteliği, şiddetini Müslümanlara/İslam'a yansıtması olmuştur.

İlk olarak, "İslamafobi " kelimesi 1991 yılında yazılı basında ortaya çıkar.

İkinci olarak, 1993 yılında Samuel Huntington, "ilk soğuk savaş"a kavramsal olarak yeniden hayat vermeye çalışır. İslam ile Batı arasında kaçınılmaz bir medeniyet çatışması olacağını varsaymakla Huntington, soğuk savaşın bu kez Batı ile İslam/Müslümanlar arasında gerçekleşeceğini iddia eder.

11 Eylül olayları, Huntington'un Batı ile İslam arasında kaçınılmaz bir çatışma olacağına dair varsayımını 'bizzat kendisinin doğru çıkmasına yol açan kehanet' haline getirmiştir. 11 Eylül'den sonra çok geçmeden İslamafobi bir salgın halini almıştır. Dünya ölçeğinde (Müslüman) teröristlerle ilgili takıntı, Müslümanlara karşı yersiz-nedensiz bir korkunun (yani, anksiyete bozukluğunun) tırmanması hızına paralel gelişmiştir.

Bu bağlamda medyanın çok etkin bir rol oynadığını unutmamak gerekiyor.

Rahle üzerinde Kur'an okuyan Taliban öğrencilerinin ya da Arapça metinler ve İslami simgelerle çevrili Bin Ladin'in görüntüleri medyada tekrar tekrar döndürülmektedir. Dahası, bu görüntüler (İkiz) Kulelere dalan uçakların ya da diğer dehşet olaylarının ve 11 Eylül olayları kurbanlarının, bu kurbanların akrabalarının ve bu olaylardan canlı kurtulabilenlerin insani ıstırap görüntüleriyle birlikte verilmektedir.

İslamafobi: Bir Batı Anksiyetesi

Necip Fazıl tarafından yazıldı.

Salı, 27 Ocak 2015 14:27 - Son Güncelleme Perşembe, 14 Nisan 2022 12:12

Çıkar grupları tarafından mali olarak desteklenen ve kontrol edilen küreselleşmiş kitle medyası, Müslüman korkusu ve Müslümanlara dair olumsuz görüntüleri yaymak amacıyla İslam dünyasındaki çatışmalardan 'istifade' ederek İslamafobiyi doğrudan doğruya besliyor. İslamı ve Müslümanları hedefleyen türden bir nefret söylemine, başkaca herhangi bir dini gruba yöneltilmiş olsaydı, asla göz yumulmazdı. Batılı kitle medyası İslamafobik yaklaşım ve tavırları "konuşma özgürlüğü" adı altında etkin bir şekilde meşrulaştırılıyor.

Not: Bu yazı makale, köşe yazısı vs. gibi akademik bir yazı değildir. Sadece ders notu olarak kullanılmaktadır..